

Poutník

roč.18, č.28

14.7. 2019

- 14.7. Ne 15. neděle v mezidobí**
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách
pokračuje letní dětský tábor ve Staré Říši
- 15.7. Po památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve**
pokračuje letní dětský tábor ve Staré Říši
- 16.7. Út památka Panny Marie Karmelské**
v 11.00 mše sv. ve Staré Říši pro děti na táboře
- 17.7. St památka bl. Česlava a Hyacinta, kněží**

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

- 18.7. Čt čtvrtek 15. týdne v mezidobí**
v 11.00 mše sv. ve Staré Říši pro děti na táboře
- 19.7. Pá památka sv. Apolináře, biskupa a mučedníka**

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

- 20.7. So památka sv. Apolináře, biskupa a mučedníka**
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
v 9.30 svatba Michala a Barbory v kostele v Liběšicích
ve 12.00 svatba Josefa a Jitky v kostele v Pnětlukách
pokračuje letní dětský tábor ve Staré Říši

- 21.7. Ne 16. neděle v mezidobí**
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**, v 15.00 v Domoušicích,
v **17.00 v Svatojakubská poutní mše sv. v Hřivicích**

- I v letošním roce se můžete těšit na koncert historických hudebních nástrojů, souboru **MUSICA DA CHIESA**, kteří zavítají opět do Liběšic u Žatce v pátek **17. srpna** a rozezní množství zajímavých nástrojů v **18 hodin**. Srdečně Vás zveme!
- Srdečně Vás zveme na **poutní mši svatou** ke cti svatého Jakuba v Hřivicích.
- O prázdninách je možné navštívit celou řadu poutních nebo jiných zajímavých míst. Inspiraci můžete najít také na nových webových stránkách www.cirkevneturistika.cz.
- V pátek **26. července v 18.00** nás čeká radostná oslava ve **Strkovicích - požeňání opravené kaple sv. Anny**. V sobotu nás pak čeká tradiční svatoanenská poutní mše svatá na **zámku Líčkov** a den předtím v **Čárce**.

Poutníčkova

příloha

roč.18, č.28

- ❖ **Požeňání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **deně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Laskavost je cit, který buduje církev

(Papež František, 29.6. 2019)

Svatí Pavel, jsou na ikonách často znázorněni, jak podepírají budovu církve. To nám připomíná evangelium, ve kterém Ježíš říká Petrovi: »Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev« (Mt 16,18). V této pasáži Ježíš poprvé pronáší slovo „církev“. Avšak spíše než nad tímto podstatným jménem chtěl bych vybědnout k zamyšlení nad přivlastňovacím zájmem svou čili *moji církev*. Ježíš nemluví o církvi jako o zevnějšku, nýbrž vyjadřuje velkou lásku, kterou chová ke *svoji církvi*. Je nakloněn církvi, nám. Svátý Pavel píše: »Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni« (Ef 5,25), to znamená, jak vysvětluje apoštol, že Ježíš miluje církev jako *svoji nevěstu*. **Pro Pána nejsme skupinou věřících nebo náboženskou organizací, jsme Jeho nevěstou. Hledí na svoji církev laskavě a miluje ji s absolutní věrností, třebaže hřešíme a zrazujeme.** Říká nám dnes, stejně jako onedny Petrovi: „*moje církev*“, *vy jste moje církev*.

A můžeme to zopakovat i my: *moje církev*. Říkáme to ve smyslu nikoli výlučného přivlastnění, nýbrž inkluzivní lásky. Nikoli proto, abychom se odlišili od druhých, nýbrž osvojili si krásu přebývání s nimi, neboť Ježíš nás chce sjednocené a otevřené. Církev totiž není „moje“ v tom smyslu, že by korespondovala s mým já, s mými choutkami, nýbrž proto, že ji zahrnují svoji sympatií. Je moje, protože o ni pečují a jako apoštolové na ikoně ji také *podepírám*. Jak? *Bratrskou láskou*. Svoji bratrskou láskou můžeme promlouvat o *sve* církvi.

Na jiné ikoně jsou svatý Petr a Pavel znázorněni, jak se spolu objímají. Velice se od sebe lišili. Jeden byl rybář a druhý farizeus, a stejně tak se lišili životními zkušenostmi, svými způsoby jednání a svojí vnímavostí. Nechyběly mezi nimi názorové rozepře a otevřené diskuse (srov. Gal 2,11). To co je spojovalo, bylo však nekonečně větší: Ježíš byl Pánem jich obou, společně říkali „*můj Pán*“ a Ten, který říká „*moje církev*“. Bratři ve víře nás vybízejí, abychom znovu objevili radost být bratry a sestry v církvi. V této slavnosti, která pojí dva tak odlišné apoštoly, by bylo krásné, kdyby každý z nás řekl: „Děkuji, Pane, za toho člověka, který je jiný než já a je darem pro mou církev.“ **Naše odlišnosti nás obohacují, sbratřují. Je prospěšné cenit si kvalit druhých, uznávat dary druhých bez potměšilosti a závisti.** Nepřejícnost působí v nitru hořkost, je jako ocet vylitý do srdce. Kdo je nepřejícný, má roztrpčený pohled. Při setkání s někým takovým se nabízí otázka: co jsi dnes snídal? Kávu s mlékem nebo ocet? Nepřejícnost je trpká. Ztrpčuje život. **Jak krásné je naopak vědět, že si vzájemně patříme, protože sdílíme tutěž víru, tutěž lásku, tutěž naději a téhož Pána.** Patříme jedni druhým, a je skvostné říkat *naše církev!* Bratrství.

Ježíš na konci evangelia říká Petrovi: »Pas *moje ovce*« (Jan 21,17). Mluví o nás a říká *moje ovce* se stejnou laskavostí, s jakou říkal *moje církev*. **S jakou láskou a něhou nás Ježíš má rád! Považuje nás za své. To je cit, který buduje církev.** Na přimluvu apoštolů prosme dnes o milost milovat svoji církev. Prosme o oči, které v ní umí vidět *bratry a sestry*, o srdce, které umí přijímat druhé onou něžnou láskou, kterou Ježíš chová k nám. A prosme o sílu modlit se za ty, kdo nesmýšlejí jako my: modlit se a mít rád, nepomlouvat, ani za zády. Nikdy nepomlouvat, modlit se a milovat. Madona, která vnašela svornost mezi apoštoly a modlila se s nimi (srov. Sk 1,14), ať nás opatruje v církvi jako bratry a sestry.